

potrzeby wojskowe oraz cen na świadczenia i usługi wykonywane przez wojskowe jednostki organizacyjne na rzecz żołnierzy oraz innych osób uprawnionych do tych świadczeń i usług.

3) cen w obrocie z zagranicą, wyrażanych w obcej walucie.

2. Właściwość organów i zasady ustalania cen, o których mowa w ust. 1 pkt 2, określa Rada Ministrów.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) cenie — rozumie się przez to również stawkę taryfową,

2) marży handlowej — rozumie się przez to również prowizję i narzut do ceny,

3) sprzedawcy lub sprzedawcy — rozumie się przez to odpowiednio wykonawcę usługi lub świadczenie usługi.

Art. 23. 1. Traci moc dekret z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122).

2. Utrzymuje się w mocy ceny i marże handlowe, ustalone na podstawie dekretu, o którym mowa w ust. 1, do czasu ich zmiany w trybie przewidzianym w ustawie.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodnicząc, Rady Państwa: H. Jabłoński
Sekretarz Rady Państwa: E. Duda

53

USTAWA

z dnia 26 lutego 1982 r.

o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Cen.

Art. 1. 1. Tworzy się urząd Ministra do Spraw Cen.
2. Minister do Spraw Cen kieruje Urzędem Cen.

Art. 2. 1. Zadaniem Ministra do Spraw Cen jest nadawanie kierunku działaniom podejmowanym w sprawach cen, stosownie do potrzeb społecznych i gospodarczych, zgodnie z polityką Państwa.

2. Minister do Spraw Cen zadanie to realizuje w szczególności poprzez:

- 1) ustalanie cen urzędowych towarów i usług,
- 2) określanie zasad ustalania cen regulowanych,
- 3) określanie dla potrzeb kształtowania cen zasad i metod ustalania kosztów uzasadnionych,
- 4) ustalanie marż handlowych urzędowych,
- 5) określanie zasad i trybu sporządzania wniosków o ustalanie cen i marż handlowych,
- 6) kontrolowanie przestrzegania zasad ustalania i stosowania cen i marż handlowych w jednostkach gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej, a także na targowiskach,
- 7) prowadzenie analizy rynku i decydowanie o wprowadzeniu obowiązku stosowania cen regulowanych na towary i usługi, jeżeli sprzedawca, wykorzystując sytuację monopolistyczną, osiąga poziom zysku rażąco odbiegający od poziomu przeciętnego,
- 8) prowadzenie analizy kształtowania się cen, kosztów i rentowności, a także stanu równowagi rynkowej, oraz przedstawianie właściwym organom administracji państwowej oraz jednostkom gospodarki uspołecznionej wniosków w sprawie polityki inwestycji i importu, zmierzających do lepszego dostosowania wielkości i struktury podaży do popytu,
- 9) inicjowanie i prowadzenie negocjacji, a także zawieranie porozumień z przedstawicielami sprzedawców środków spożycia i usług dla ludności oraz przedstawicielami konsumentów, jak również przedstawicielami sprzedawców środków produkcji i przedstawicielami ich nabywców w sprawie polityki cen na ważniejsze grupy towarów i usług,
- 10) prowadzenie badań funkcjonowania systemów cen,
- 11) określanie zasad uwidaczniania cen w miejscach sprzedaży towarów i świadczenia usług,

12) publikowanie cen urzędowych i przepisów w sprawach cen.

3. Minister do Spraw Cen współdziała z właściwymi ministrami w kształtowaniu cen urzędowych i regulowanych.

Art. 3. 1. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii właściwych komisji sejmowych, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowy zakres działania Ministra do Spraw Cen.

2. Organizację Urzędu Cen określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 4. 1. W Urzędzie Cen działa Inspekcja Cen, a w okręgowych urzędach cen — okręgowe inspekcje cen.

2. Do zakresu działania Inspekcji Cen należy kontrola przestrzegania zasad ustalania i stosowania cen i marż handlowych.

3. Inspekcja Cen przeprowadza kontrolę cen w jednostkach gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej.

4. Szczegółowy zakres działania Inspekcji Cen, jej organizację wewnętrzną oraz zasady i tryb postępowania przy przeprowadzaniu kontroli cen określa Minister do Spraw Cen, w drodze rozporządzenia.

Art. 5. 1. Przy Ministrze do Spraw Cen działa Rada do Spraw Cen, zwana dalej „Radą”.

2. W skład Rady wchodzi przedstawiciele:

- 1) rad narodowych, związków zawodowych, organizacji konsumenckich, młodzieżowych, kobiecych i innych; listę tych związków i organizacji, w drodze rozporządzenia, określi Rada Ministrów, na wniosek Ministra do Spraw Cen, po zasięgnięciu opinii właściwych komisji sejmowych,
 - 2) producentów, organizacji handlowych i środowisk naukowych — powoływani przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek Ministra do Spraw Cen, w liczbie nie przekraczającej 1/3 ogółu członków Rady.
3. Do zakresu działania Rady należy:
- 1) opiniowanie projektów zmian cen urzędowych,
 - 2) zgłaszanie propozycji wprowadzenia cen urzędowych i cen regulowanych,
 - 3) rozpatrywanie analiz kształtowania się cen, kosztów

- i rentowności oraz stosunku podaży do popytu i formułowanie na tej podstawie wniosków,
- 4) ocena stopnia monopolizacji rynku i jego wpływu na kształtowanie się cen oraz występowanie z wnioskami w sprawie odpowiedniego przeciwdziałania,
 - 5) rozpatrywanie sprawozdań z wyników kontroli cen,
 - 6) ocena metod regulowania cen,
 - 7) inicjowanie badań naukowych i zlecenie ekspertyz zmierzających do doskonalenia systemu cen.

Art. 6. 1. Ministrowi do Spraw Cen podlegają okręgowe urzędy cen.

2. Okręgowe urzędy cen wykonują na obszarze swojego działania następujące zadania:

- 1) ustalają ceny urzędowe towarów i usług, mających w szczególności lokalne znaczenie, jeśli towary te i usługi nie są objęte cennikami powszechnie obowiązującymi (na terenie całego kraju),
- 2) prowadzą analizę rynku i przedstawiają Ministrowi do Spraw Cen wnioski w sprawie wprowadzenia obowiązku stosowania cen regulowanych na towary i usługi w wypadkach, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 7,

- 3) prowadzą analizę w sprawach określonych w art. 2 ust. 2 pkt 8,
- 4) kontrolują przestrzeganie zasad ustalania i stosowania cen i marż handlowych oraz obowiązku uwidaczniania cen.

3. Okręgowymi urzędami cen kierują dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez Ministra do Spraw Cen.

4. Minister do Spraw Cen określa szczegółowy zakres działania okręgowych urzędów cen, ich siedziby, terytorialny zakres działania oraz nadaje im statut.

Art. 7. 1. Znosi się Państwową Komisję Cen i okręgowe oddziały Państwowej Komisji Cen.

2. Sprawy należące dotychczas do zakresu działania Państwowej Komisji Cen i okręgowych oddziałów Państwowej Komisji Cen przechodzą odpowiednio do zakresu działania Ministra do Spraw Cen i okręgowych urzędów cen.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

54

USTAWA

z dnia 26 lutego 1962 r.

o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

Art. 1. Ustawa określa zasady gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych, zwanych „przedsiębiorstwami”, z wyjątkiem banków i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

Art. 2. Przedsiębiorstwo prowadzi samodzielnie gospodarkę finansową zgodnie z zasadą samofinansowania, pokrywając z uzyskanych przychodów koszty działalności i zobowiązania wobec budżetu, banków, dostawców oraz wydatki na rozwój i inne potrzeby.

Art. 3. 1. Podstawowym miernikiem rocznej oceny działalności gospodarczej przedsiębiorstwa jest wynik finansowy. Wynik finansowy dodatni jest zyskiem, zaś wynik finansowy ujemny — stratą przedsiębiorstwa.

2. Wynik finansowy przedsiębiorstwa stanowi różnicę między przychodem ze sprzedaży a kosztami własnymi i kosztami sprzedaży:

- zwiększoną o należne dotacje przedmiotowe i zmniejszoną o podatek obrotowy oraz
- skorygowaną o finansowe rozliczenia wyrównawcze w handlu zagranicznym, różnice wyrównawcze cen, dotacje podmiotowe, a także saldo strat i zysków nadzwyczajnych.

3. Przez przychód ze sprzedaży rozumie się w szczególności przychód ze sprzedaży na rynku krajowym i zagranicznym:

- 1) wyrobów,
- 2) robót,
- 3) usług,

- 4) towarów,
- 5) materiałów,
- 6) patentów, licencji i innych osiągnięć naukowo-technicznych.

4. Nie stanowi przychodu ze sprzedaży wartość dostaw wyrobów, robót i usług, towarów i materiałów nie zapłaconych przez odbiorców krajowych w ciągu 25 dni od zakończenia roku sprawozdawczego.

5. W zakresie sprzedaży na rynku zagranicznym nie stanowi przychodu ze sprzedaży wartość dostaw (należności zagranicznych) nie zapłaconych w ciągu 25 dni od zakończenia roku sprawozdawczego z przyczyn leżących po stronie dostawcy, w szczególności na skutek niedotrzymania warunków umowy.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określać zasady prowadzenia rachunku wyrównawczego dla przedsiębiorstw wytwarzających jednorodne produkty, na które ustalane są ceny urzędowe.

Art. 4. 1. W celu ustalenia właściwej podstawy do:

- 1) podziału wyniku finansowego,
- 2) rozliczeń z budżetem państwa,

roczny bilans i wykazany w nim wynik finansowy przedsiębiorstwa podlega weryfikacji sprawczącej jego rzetelność i prawidłowość.

2. Weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa dokonuje właściwy organ Ministra Finansów. Minister Finansów może upoważnić także inny organ do dokonania weryfikacji rocznego bilansu określonych przedsiębiorstw.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa sposób i tryb weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa.